

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5Csp/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423200917
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6423200917.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: P. D., A.. XX.XX.XXXX, S. F. A. W., Š. XXX/X, zastúpený advokátom Mgr. Richardom Bebjakom, so sídlom Bratislava, Lermontovova 14, IČO: 31025544, proti žalovanému: BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 36 432 105, o zaplatenie sumy 3.090,17 € s príslušk. takto

rozhodol:

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 3.090.17 eur, s úrokom z omeškania vo výške 7,5% ročne počítaný od 21.03.2023 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 133,69 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa prostredníctvom svojho zástupcu podanou žalobou domáhal vydania od žalovaného bezdôvodného obohatenia vo výške 3.090,17 € s úrokom z omeškania vo výške 7,50 % ročne od 21.03.2023 do zaplatenia ako aj zaplatenia nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 133,69 €.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že ako spotrebiteľ uzavrel s právnym predchodcom žalovaného Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXLCLXXXXXXXXX dňa 01.03.2010, v zmysle ktorej mu poskytol úver vo výške 1.900 €. Z dôvodu porušenia zmluvných podmienok žalobcom veriteľ vyhlásil dňa 24.08.2010 mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávku zo Zmluvy nadobudol žalovaný na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.09.2013. Žalobca po postúpení pohľadávky zaplatil na účet žalovaného sumu 3.090,17 €. Žalovaný následne postúpil pohľadávku dňa 14.12.2015 na Bencont Collection, a.s Bratislava. Žalobca bol toho názoru, že postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom, nakoľko neboli splnené podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2021 o bankách. Pri postupovaní pohľadávky nedošlo k výzve k úhrade dlžnej sumy po tom, čo bol žalobca nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní a nebol dodržaný zákonný postup pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru a to v tom, že pôvodný veriteľ neupozornil žalobcu v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva a keď zároveň dodrží aj podmienku, že toto právo môže uplatniť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Nakoľko Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalovaný nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia. Žalobca na účet žalovaného v období od 06.12.2013 do 19.10.2015 zaplatil sumu 3.090,17 €, čo je bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré žiada vydať. Žalobca poukázal na skutočnosť, že platnosť postúpenia pohľadávky pôvodným veriteľom už bola posudzovaná v spore na tunajšom súde sp.zn. 9Csp/53/2022, kde ho súd vyhodnotil ako neplatné.

3.Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom sp.z.n 5Csp/17/2023-27 zo dňa 27.03.2023. Žalovaný podal voči platobnému rozkazu odpor, čoho dôsledkom bolo zrušenie platobného rozkazu zo zákona (§ 267 ods.4 CSP).

4.Žalovaný v podanom odpore, okrem iného uviedol, že nárok žalobcu považuje za premlčaný, nakoľko všetky platby, ktorých sa žalobca domáha vydať, boli vykonané v lehote viac ako v dvojročnej subjektívnej resp. trojročnej objektívnej premlčacej dobe. Žalobca podal žalobu dňa 26.03.2023, preto by mohol žiadať vydať platby zaplatené len za obdobie od 26.03.2020 do 26.03.2023, žalobca však všetky platby uskutočnil pred týmto dátumom. Žalovaný postúpenie pohľadávky považoval za platné, nakoľko bol dodržaný zákonný postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Výzva zo dňa 24.08.2010 bola zároveň aj písomnou výzvou banky. Z uvedeného vyplýva, že žalobca (mylne uvedené žalovaný) bol v omeškaní viac ako 90 dní s plnením jeho záväzku.

5.Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu, okrem iného uviedol, že odpor považuje za účelový a nedôvodný. Žalovaný neuviedol iné tvrdenia ako v spore 9Csp/53/2022. Žalovaný nepredložil, okrem Oznámenia o zosplatnení pohľadávky zo dňa 24.08.2010 žiadny iný dôkaz, že súčasne pôvodný veriteľ upozornil žalobcu ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní osobitnou výzvou na zosplatnenie úveru. K vznesenej námietke premlčania poukázal na rozsudok 9Csp/53/2022, kde sa súd už vysporiadal so subjektívnou aj objektívnou premlčacou dobou.

6.Na pojednávanie dňa 28.06.2023 sa strany sporu nedostavili, súhlasili, aby súd konal v ich neprítomnosti. Súd konal v neprítomnosti strán sporu.

7.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8.Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9.Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10.Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11.Podľa § 53 ods.8 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12.Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

13.Podľa § 3 ods.1.,2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

14.Podľa § 524 ods.1,2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15.Podľa § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

16.Podľa § 92 ods.8 zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), a bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17.Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18.Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

19.Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21.Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22.Podľa § 107 ods.1 toho istého zákona právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

23.Podľa § 107 ods.2 toho istého zákona najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

24.Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25.Podľa § 3 ods.1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.1.2013), výška úrokov z omeškania je o 8

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalovaného VUB a.s. Bratislava ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 01.03.2010 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXLCLXXXXXXXX. V zmysle uvedenej zmluvy právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi úver vo výške 1.900 €.

27. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy s tým, že právny predchodca žalovaného uzatvoril túto zmluvu ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalobca bol pri uzatváraní zmluvy v postavení spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Zmluva má aj charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom právny predchodca žalovaného bol veriteľom nakoľko je právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom spotrebiteľským úverom sa na účely Zákona č. 258/2001 Z. z. považuje dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Žalobca v spore namietal platnosť zosplatenia úver. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca úver nespĺcal riadne a včas. Žalobca predložil listinu Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 24.08.2010 adresovanú žalobcovi. Žalobca doučenie uvedenej Výzvy nerozporoval. Právny predchodca žalovaného úver zosplatal dňom 24.08.2010 a vyzval žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. V spore však žalovaný ako dôkaz nepredložil listinu, z ktorej by vyplývalo, že súčasne upozornil žalobcu v lehote nie kratšej ako 15 dní osobitnou výzvou na zosplatenie úveru z dôvodu omeškania so zaplatením splátok úveru (§ 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zosplatenie úveru právnym predchodcom žalovaného je neplatné.

29. K platnému zosplateniu úveru dňom 24.08.2010 právnym predchodcom žalovaného nedošlo. Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplýva, že dátum poslednej splátky úveru bol dňa 01.04.2013. K uvedenému dňu už bol splatný celý úver.

30. Právny predchodca žalovaného VUB a.s. postúpil pohľadávku na žalovaného Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.09.2013. Uvedená skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná (obsah zmluvy). K uvedenému dátumu bola pohľadávka splatná (posledná splátka úveru splatná dňa 01.04.2013). Z uvedeného časového kontextu vyplýva, že bola splnená jedna zo zákonných podmienok na postúpenie pohľadávky a to jej splatnosť. Žalovaný však v spore nepreukázal splnenie aj ďalšej, zákonom vyžadovanej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, a to, že právny predchodca žalovaného, pred postúpením pohľadávky zaslal žalobcovi ako dlžníkovi písomnú výzvu k úhrade dlžnej sumy s tým, že žalobca ako dlžník bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so svojim plnením.

31. Súd v spore uzatvára, že postúpenie pohľadávky z VUB a.s. na žalovaného bolo v rozpore so zákonom (nesplnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách), preto je postúpenie pohľadávky neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

32. Žalovaný sa v spore bránil tvrdením, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať aj listinu o zosplatení úveru zo dňa 24.08.2010. S uvedeným tvrdením sa súd nestotožňuje.

33. V spore nebolo sporné, že žalobca zaplatil žalovanému po postúpení pohľadávky v období od 06.12.2013 do 19.10.2015 spolu sumu 3.090,17 €. Vzhľadom na to že súd konštatoval, že postúpenie pohľadávky na žalovaného je neplatné, vznikol v uplatnenom rozsahu na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ako plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je povinný žalobcovi vydať. Súd žalobu žalobcu v časti uplatnenej istiny považoval za dôvodnú a vyhovel jej.

34. Vzhľadom na právne posúdenie sporu, nebol daný dôvod zaoberať sa tvrdením žalobcu, že v Zmluve o úvere je nesprávne uvedený údaj o RPMN.

35.Súd prisúdil žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške tak ako si uplatnil 7,50 % ročne z priznanej sumy 3.090,17 € od 21.03.2023 do zaplatenia. Žalobca predložil súdu Predžalobnú výzvu zo dňa 13.03.2023, ktorú zaslal v ten deň žalovanému a vyzval ho na zaplatenie sumy 3.090,17 €, v ktorej výzve žiadal zaplatiť finančné prostriedky najneskôr do 20.03.2023. Žalovaný sa s plnením dostal do omeškania nasledujúci deň, čiže 21.02.2023. Aj v tejto časti súd považoval žalobu žalobcu za dôvodnú a vyhovel jej.

36.Žalovaný vzniesol námietku premlčania, ktorou sa súd musel zaoberať. Z obsahu vyjadrenia žalovaného vyplýva, že je toho názoru, že uplynula trojročná objektívna premlčacia doba. Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v stanovenej dobe. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

37.Aj keď žalovaný konkrétnymi tvrdeniami nenamietal subjektívnu premlčaciu dobu, súd poukazuje na to, že skutočná (preukázaná) vedomosť žalobcu, ako oprávneného na vydanie bezdôvodného obohatenia, o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, teda získal majetkový prospech neoprávnené, v akej výške a na základe akej právnej skutočnosti, je daná momentom rozhodnutia v spore 9Csp/53/2022 právoplatný dňa 17.03.2023, kde súd posúdil postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako neplatné. Žalobca podal žalobu na súd dňa 26.03.2023, čiže bola podaná v subjektívnej premlčacej dobe (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.09.2021).

38.Pokiaľ subjektívna dvojročná premlčacia doba do momentu podania žaloby na súd neuplynula, súd skúmal dôvodnosť námietky premlčania z hľadiska objektívnej premlčacej doby.

39.Podľa čl. 7 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

40.Vo vzťahu k aplikovaniu 10-ročnej alebo 3-ročnej objektívnej premlčacej doby súd poukazuje rozsudok súdneho dvora EU C - 485/19 zo dňa 22.4.2021, podľa ktorého zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnené zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

41.Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením uvedeného rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom, ktorý bol v ňom prijatý.

42.Podľa čl. 3 ods. 1 CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

43.Predmetom sporu je spotrebiteľský nárok, ktorý je harmonizovaný právom Európskej únie. Rozsudky Súdneho dvora EU majú prednosť pred vnútroštátnymi prameňmi práva a v rozsahu v ktorom vnútroštátne právo im odporuje ma súd povinnosť zdržať sa aplikácie konfliktného vnútroštátneho práva.

44.Vzhľadom na to, že podľa rozsudku Súdneho dvora EU C - 485/19 zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojročnej premlčacej lehote, je nevyhnutné na tento typ nárokov subsidiárne uplatňovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia (a to bez skúmania zavinenia).

45.Analogická aplikácia 10 ročnej objektívnej premlčacej doby súdmi Slovenskej republiky pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods.2 Občianskeho zákonníka) získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, je právnym dôsledkom prednosti rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-485/19 zo dňa 22. apríla 2021 v právnom poriadku Slovenskej republiky (uznesenie najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28. februára 2022).

46.Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe súd konštatuje, že konanie právneho predchodcu žalovaného pri uzatváraní Zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá nerešpektovala ustanovenia zákona nemožno považovať za súladné s dobrými mravmi. Súd aplikoval desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť v momente, keď žalobca začal plniť v prospech žalovaného a to prvou platbou dňa 06.12.2013, čím začalo dochádzať k bezdôvodnému obohateniu sa žalovaného. K objektívnej premlčacej dobe je potrebné zdôrazniť, že nie je potrebné preukazovať úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť.

47.Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

48.Podľa § 121 ods.1 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

49.Trovy súdneho konania sú definované v § 251 CSP ako „všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.“ Zákonná definícia trov konania predpokladá výslovný časový aspekt vynaloženia týchto nákladov. Na to, aby výdavky mohli byť z právneho hľadiska považované za trovy súdneho konania, musia vzniknúť strane v tomto súdnom konaní, teda v čase od začatia súdneho konania do jeho skončenia. Civilné sporové konanie sa začína výlučne podaním žaloby, preto výdavky, ktoré vzniknú pred týmto okamihom (kam patria aj výdavky na predžalobnú výzvu), nemožno považovať za trovy konania. Je vylúčená možnosť kompenzácie nákladov na predžalobnú výzvu vo forme náhrady trov konania. Náklady na predžalobnú výzvu možno jednoznačne uplatniť ako príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka. Tieto náklady možno uplatniť priamo v žalobe popri istine, či úrokoch.

50.Žalobca si v žalobe uplatnil náklady za predžalobnú výzvu zo dňa 13.03.2023 vo výške 121,17 € (§ 13a ods.1 písm.d/) a režijný paušál 12,52 € v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. spolu vo výške 133,69 €, ktoré súdu preukázal a odôvodnil. Výdavky boli účelne vynaložené a vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním práva, preto ich súd žalobcovi v uplatnenej výške aj priznal.

51.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52.Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu súd priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali písomne do zápisnice

súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný poriadok).